

AENEIDOS XII

turbauit mentes Italas monstroque fefellit.
 namque uolans rubra fuluus Iouis ales in aethra
 litoreas agitabat auis turbamque sonantem
 agminis aligeri, subito cum lapsus ad undas
 cycnum excellentem pedibus rapit improbus uncis. 250

arrexere animos Itali, cunctaeque uolucres
 conuertunt clamore fugam (mirabile uisu),
 aetheraque obscurant pennis hostemque per auras
 facta nube premunt, donec ui uictus et ipso
 pondere defecit praedamque ex unguibus ales 255
 proiecit fluuio, penitusque in nubila fugit.

Tum uero augurium Rutuli clamore salutant
 expediuntque manus, primusque Tolumnius augur
 'hoc erat, hoc uotis' inquit 'quod saepe petiui.
 accipio agnoscoque deos; me, me duce ferrum 260
 corripite, o miseri, quos improbus aduena bello

territat inualidas ut auis, et litora uestra
 ui populat. petet ille fugam penitusque profundo
 uela dabit. uos unanimi densete cateruas
 et regem uobis pugna defendite raptum.' 265

dixit, et aduersos telum contorsit in hostis
 procurrens; sonitum dat stridula cornus et auras
 certa secat. simul hoc, simul ingens clamor et omnes
 turbati cunei calefactaque corda tumultu.
 hasta uolans, ut forte nouem pulcherrima fratrum 270
 corpora constiterant contra, quod fida creatat

una tot Arcadio coniunx Tyrrhena Gylippo,
 horum unum ad medium, teritur qua subtilis aluo
 balteus et laterum iuncturas fibula mordet,
 egregium forma iuuenem et fulgentibus armis, 275
 transadigit costas fuluaque effundit harena.

at fratres, animosa phalanx accensaque luctu,
 pars gladios stringunt manibus, pars missile ferrum